

بررسی امکان بهبود کالوس دهی و باززایی گیاه نیشکر در شرایط درون شیشه‌ای

طلیحه استوار^{۱*}، علی محمد شکیب^۲، رضا شیرزادیان خرم آباد^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی دانشگاه گیلان

۲- دانشیار پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی ایران

۳- استادیار گروه بیوتکنولوژی دانشگاه گیلان

Talieh_ostovar@yahoo.com

چکیده :

نیشکر (*Saccharum officinalis* L.) گیاهی است که به دلیل تنوع ژنتیکی بسیار بالا به صورت رویشی تکثیر می شود. کشت بافت روش مناسبی برای ایجاد بانک نگهداری و بکارگیری تنوع ژنتیکی جهت اصلاح و بهبود ارقام تجاری نیشکر می باشد. لذا به منظور کالوس دهی و باززایی دو رقم تجاری (A) CP69-1062 و (B) CP48-103، ریزنمونه‌هایی با برش قاعده‌ی ساقه‌ی گیاهچه تهیه شدند و پس از ضد عفونی روی محیط کشت MS حاوی ۵ غلظت مختلف از هورمون 2,4-D شامل صفر ۰/۵، ۱، ۱/۵ و ۲ میلی گرم در لیتر کشت گردیدند. در پایان ۴ هفته نمونه‌ها مورد بررسی قرار گرفته و میزان کالوس دهی و باززایی در آن‌ها ارزیابی گردید. بیشترین میزان کالوس دهی و باززایی در رقم A در غلظت 1.5 mg/L از هورمون 2,4-D به دست آمد. در رقم B نیز بیشترین میزان کالوس دهی به غلظت 1.5 mg/L و بیشترین میزان باززایی به غلظت ۰,۵ mg/L از 2,4-D اختصاص داشت. لذا این روش می تواند با کارایی مطلوب و در مدت زمان کمی موجب کالوس دهی و باززایی از ریز نمونه های گیاه نیشکر شود. نتایج این پژوهش برای ایجاد جمعیت‌های جهش یافته و انتخاب گیاهان با تحمل بالاتر به تنش‌های محیطی مورد استفاده قرار گرفت.

واژگان کلیدی : باززایی گیاه، 2,4-D، کالوس دهی، کشت بافت، نیشکر

مقدمه:

نیشکر (*Saccharum officinalis* L.) یک گیاه زراعی با اهمیت اقتصادی زیاد می‌باشد که در بیش از ۹۰ کشور جهان کشت می شود و حدود ۷۴٪ شکر دنیا را تامین می‌کند (Ikram-ul-Haq and Memon 2012). در ایران نیشکر در سطح ۶۸ هزار هکتار و با میزان تولید ۵/۶ میلیون تن در سال کشت می‌شود که دومین منبع تولید شکر بعد از چغندر قند محسوب می‌گردد (آمارنامه کشاورزی، ۱۳۹۰). کاربرد فناوری زیستی برای بهبود ژنتیکی ویژگی‌های نیشکر می‌تواند تاثیر قابل توجهی در زمینه‌های کشاورزی و تولیدات صنعتی داشته باشد (Kenia Tiel et al., 2006). باززایی گیاه در شرایط درون شیشه‌ای اغلب مهم ترین قدم در انجام موفق استراتژی های زیست فناوریانه مختلف برای تولید محصول می‌باشد. در نیشکر گیاهان باززایی شده از کشت سلولی و بافت کالوس، حساس به تنوعات بدنی (سوماکلونی) هستند (Lakshmanan et al., 2006). گیاهانی که از بافت کالوس باززایی می شوند مستعد تولید واریانت‌های سوماکلونی برای صفات مختلفی مثل مقاومت به تنش‌های زیستی و غیرزیستی می باشند (Chengalrayan and Gallo-Meagher 2001). تولید بافت کالوس از ارقام مختلف نیشکر و باززایی آن جهت ایجاد تنوع بدنی توسط متخصصان کشت بافت مورد توجه قرار گرفته است. کریم و همکاران (۲۰۰۲) و گاندانو و همکاران (۲۰۰۵) موفق به تولید بافت کالوس از ارقام تجاری نیشکر شدند که در مراحل بعدی از آنها باززایی صورت گرفت. خان و همکاران (۲۰۰۹) ترکیبات مختلف اکسین‌ها و سیتوکینین‌ها را برای باززایی مستقیم گیاه مورد آزمون قرار دادند. در پژوهش حاضر یک سیستم موثر برای باززایی از بافت مرستمی نیشکر ارائه می شود که روشی مناسب برای تکثیر و استفاده فناوریانه برای اهداف اصلاحی این گیاه می‌باشد.

مواد و روش ها:

در این بررسی دو رقم A (CP69-1062) و رقم B (CP48-103) مورد استفاده قرار گرفتند. این تحقیق در دو آزمایش کاملاً جدا انجام شد که در هر آزمایش یک رقم مورد استفاده قرار گرفت. پس از استقرار درون شیشه‌ای این ارقام در محیط کشت MS ریز نمونه‌هایی با برش قاعده‌ی ساقه گیاهچه (به ضخامت حدود یک میلی‌متر) تهیه شدند و روی محیط کشت MS حاوی ۵ غلظت مختلف از هورمون 2,4-D شامل t_1 , t_2 , t_3 , t_4 و t_5 که به ترتیب صفر $0/5$ ، 1 ، $1/5$ و 2 میلی‌گرم در لیتر 2,4-D بود، درون پتری‌دیش کشت شدند. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۶ تکرار (هر پتری‌دیش یک تکرار با ۵ ریزنمونه) در نظر گرفته شد. در پایان ۴ هفته نمونه‌ها بررسی شدند و میزان کالوس دهی و باززایی در آن‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت. تجزیه واریانس داده‌ها با استفاده از نرم افزار SAS انجام گرفت و مقایسه‌ی میانگین‌ها به روش چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ برآورد شد.

نتایج و بحث:

تجزیه واریانس میانگین مربعات صفت‌های درصد کالوس‌دهی (جدول ۱) و درصد باززایی (جدول ۲) نشان داد که تیمارهای مختلف هورمونی در سطح ۵٪ دارای اختلاف معنی دار هستند.

جدول ۲: تجزیه واریانس میانگین مربعات صفت درصد باززایی در دو رقم

A و B

رقم B	رقم A	درجه آزادی	منابع تغییر
1164.0625**	1171.875**	4	تیمار هورمونی
10.551667	5.281667	25	خطا
5.608	5.805	29	ضریب تغییرات

جدول ۱: تجزیه واریانس میانگین مربعات صفت درصد کالوس‌دهی در دو رقم

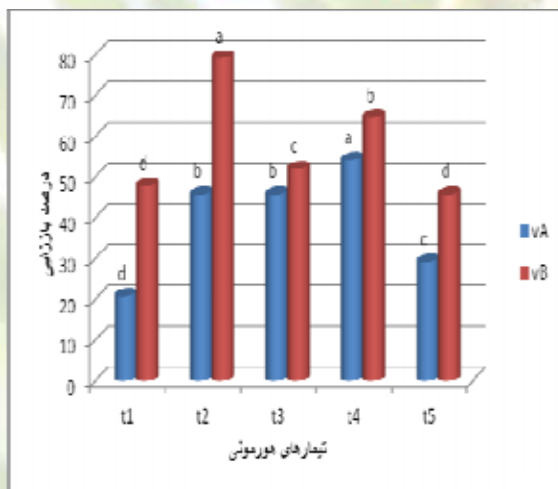
A و B

رقم B	رقم A	درجه آزادی	منابع تغییر
9862.29229**	6537.29229**	4	تیمار هورمونی
5.32333	27.075	25	خطا
3.31	9.32	29	ضریب تغییرات

اثر ۵ نوع تیمار هورمونی بر روی کالوس‌دهی ۲ رقم A و B در نمودار ۱، نشان داده شده است. بر اساس این نمودار غلظت ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D بیشترین درصد کالوس‌دهی برابر ۸۷٫۵٪ درصد و ۱۰۰٪ به ترتیب در رقم A و رقم B را به خود اختصاص داده اند. همچنین تیمار ۱ (بدون هورمون) در رقم A و B کمترین میزان کالوس‌دهی (۰/۱ درصد) را داشته است. بیشترین میزان باززایی در رقم A برابر ۵۴ درصد در غلظت ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و در رقم B، ۷۹ درصد در غلظت ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D به دست آمد. کمترین میزان باززایی (۲۰٫۸۳٪) برای رقم A در محیط بدون هورمون و ۴۵٫۸۳٪ برای رقم B با ۲ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D ایجاد شد. با توجه به این تحقیق هورمون 2,4-D در غلظت 1.5 mg/L بیشترین میزان کالوس‌دهی و باززایی را در رقم A داشته است. این هورمون در رقم B در غلظت 1.5 mg/L بیشترین میزان کالوس‌دهی و در غلظت ۰٫۵ mg/L بیشترین میزان باززایی را به خود اختصاص داده است.

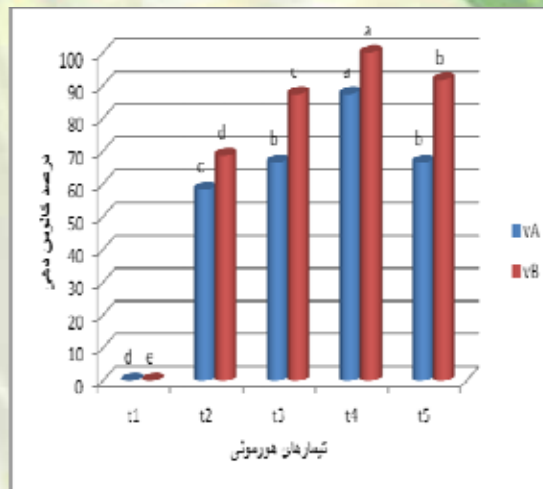

اولین کنگره بین المللی
و سیزدهمین کنگره ملی علوم زراعت و اصلاح نباتات
و سومین همایش علوم و تکنولوژی بذر
1st International and
13th Iranian Crop Science Congress
3rd Iranian Seed science and Technology Conference

نمودار ۲- مقایسه میانگین اثر ۵ غلظت مختلف 2,4-D بر درصد باززایی ارقام

نیشکر

نمودار ۱- مقایسه میانگین اثر ۵ غلظت مختلف 2,4-D بر درصد کالوس دهی ارقام

نیشکر

نتایج به دست آمده با تحقیقات سایرین مقایسه گردید. گیل و همکاران (۲۰۰۴) غلظت‌های ۳ تا ۴ میلی گرم در لیتر 2,4-D را برای تولید و نگهداری کالوس مناسب دیدند. کومار و گوسال (2009) از ۴ میلی گرم 2,4-D برای کالوس زایی و ۲ میلی گرم 2,4-D و برای باززایی استفاده کردند. در این آزمایش با مصرف هورمون کمتر و با کارایی بالاتر کالوس دهی و باززایی در گیاه انجام شد. به نظر می‌رسد غلظت مناسب این هورمون رابطه‌ی زیادی با ژنوتیپ مورد استفاده دارد. نتایج این تحقیق می‌تواند برای تکثیر سالم سازی و همچنین جهش‌زایی در این ارقام، مورد بهره برداری قرار گیرد.

فهرست منابع :

- Chengalrayan, K., Gallo- Meagher, M., 2001.** Effect of various growth regulator on shoot regeneration of sugarcane. *In vitro cell. Dev. Biol. Plant.* 37: 434- 439.
- Gandanou, C., Errabil, T. A., Idaomar, M., 2005.** Effect of genotype on callus induction and plant regeneration from leaf explants of sugarcane. *Afr. J. biot.* 4: 1250-1255.
- Gill, N.K., Gillm R, Gosal, S.S., 2004.** Factors enhancing somatic embryogenesis and plant regeneration in sugarcane. *Indian Journal of Biotechnology.* 3: 119-123.
- Haq, I. U., Memon, S., 2012.** Efficient plant regeneration through somatic embryogenesis in sugarcane (*Saccharum officinarum* L.) cultivar CPF-237. *African Journal of Biotechnology.* 11: 3704- 3708.
- Kumar, A., Gosal, S. S., 2009.** Desiccation of callus enhances somatic embryogenesis and subsequent shoot regeneration in sugarcane. *Indian Journal of Biotechnology.* 8: 332-334.

Assessment of possible improvement of callus induction and plant regeneration in sugarcane under *in vitro* condition

Talieh Ostovar¹, Ali mohammad shakib², Reza Shirzadian Khoramabad³

¹ Msc student, plant Biotechnology Department, University of Guilan Iran

² Associate professor, Agricultural Biotechnology Research Institute of Iran, Karaj, Iran

³ Assistant professor, plant Biotechnology Department, University of Guilan, Iran

Talieh_ostovar@yahoo.com

Abstract

Due to its high genetic diversity, sugarcane (*Saccharum officinalis* L.) is grown and propagated in a vegetative manner. In this respect, employing tissue culture techniques could be a very efficient way to produce and preserve, such a genetic diversity in sugarcane. In this regard, in order to callus induction and plant regeneration of two commercial cultivars, CP69-1062 (A) and CP48-103 (B), specific small tissues were prepared by cutting down the base of the plantlet's stem and then were cultured on MS medium containing with 5 different concentration of 2,4-D with a spectrum of 0, 0.5, 1, 1.5, and 2 mg/L. The growing tissues have been evaluated following data analysis after 4 weeks. The obtained data on cultivar A showed that 2,4-D in concentration of 1.5 mg/L could induce the highest amount of callus induction and plantlet regeneration. Moreover, In cultivar B, this phytohormone could induce the highest amount of callus induction in 1.5 mg/L, and highest amount of regeneration in concentration of 0.5 mg/L. The obtained results emphasized that this approach could decrease the needed time for callus induction and plantlet regeneration in sugarcane. The results were utilized for making manipulated communities and selecting the proper plants with a high tolerance to environmental stresses.

Keywords: Callus induction, Plant regeneration, Sugarcane, Tissue culture, 2,4-D

Surf and download all data from SID.ir: www.SID.ir

Translate via STRS.ir: www.STRS.ir

Follow our scientific posts via our Blog: www.sid.ir/blog

Use our educational service (Courses, Workshops, Videos and etc.) via Workshop: www.sid.ir/workshop